

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

พุทธศักราช ๒๕๖๘

ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
(ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐)

กองการศึกษา เทศบาลเมืองปากพ่อง
อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษามาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ และแผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปัจจุบันประกอบกับมีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ.๒๙๓/๒๕๕๑ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตกับผู้อื่นอย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นท้องถิ่นเป็นไทย และความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติตามข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ฉบับนี้ ได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการของสถานศึกษาและคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นอย่างดีหวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องและสามารถพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความรู้ ความสามารถ มีความคิด เป็นคนดีมีคุณธรรม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตลอดไป

(นางสาววิมลลักษณ์ ศรีกระจำง

ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สพฐ ๒๙๓ /๒๕๕๑

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นไปตามเจตนารมณ์มาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีมติเห็นชอบให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เป็นไปดังนี้

๑. โรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อมตามรายชื่อที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศ

(๑) ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔

(๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕

(๓) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ทุกชั้นเรียน

๒. โรงเรียนทั่วไป

(๑) ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔

(๒) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕

(๓) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ทุกชั้นเรียน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีอำนาจในการยกเลิก เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและวิธีการจัดการศึกษา

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับท้องถิ่นเทศบาลเมืองปากพอง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับท้องถิ่นเทศบาลเมืองปากพอง มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

วิสัยทัศน์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญมุ่งพัฒนานักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม ดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขภายใต้สุขภาพอนามัยที่ดี มีทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อ รักความเป็นไทย ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาไทย

ภารกิจและเป้าหมายโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ

ภารกิจ

โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญมุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาตามวิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดภารกิจการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม สืบสานขนบธรรมเนียมประเพณีไทย รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและศักยภาพในการศึกษาต่อ เจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และการทำงานเป็นทีม
๔. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ปลูกฝังจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

เป้าหมาย

โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญมุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาตามวิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังนี้

๑. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต สามารถนำความรู้ไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพพื้นฐาน
๓. ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
๔. ผู้เรียนมีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข
๖. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาและเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนโดยใช้แนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนโดยใช้แนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้โดยใช้แนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

๑. ภาษาไทย
๒. คณิตศาสตร์
๓. วิทยาศาสตร์
๔. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๕. สุขศึกษาและพลศึกษา
๖. ศิลปะ
๗. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
๘. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

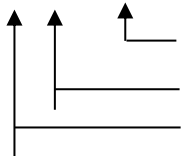
ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

๑. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ ๑ – มัธยมศึกษาปีที่ ๓)

๒. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ว ๑.๑ ป. ๑/๒

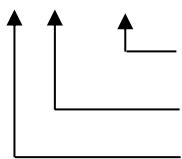

ป.๑/๒ ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ข้อที่ ๒

๑.๑ สารที่ ๑มาตรฐานข้อที่ ๑

ว กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ต ๒.๒ ม.๔-๖/ ๓

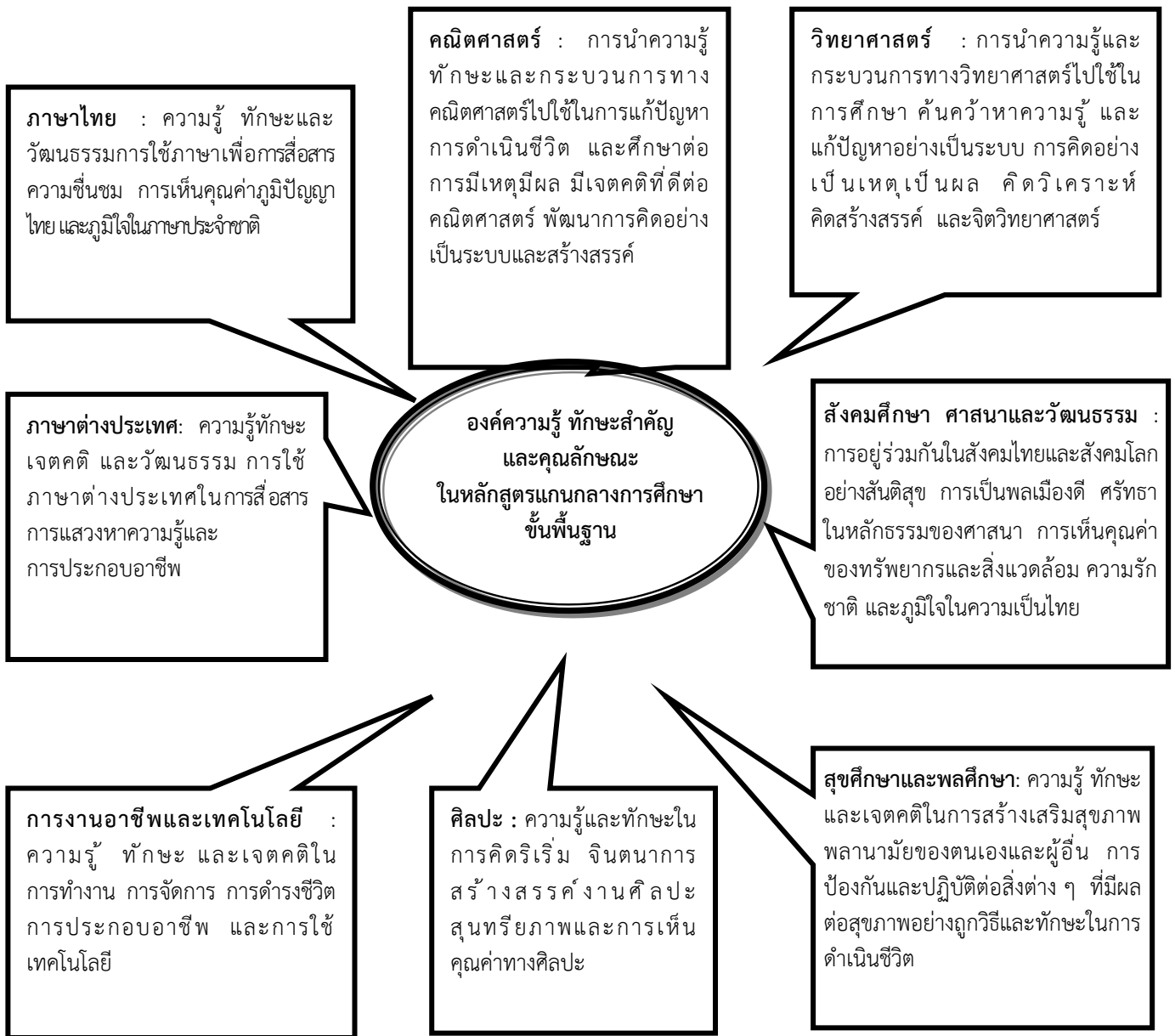
ม.๔-๖/๓ ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อที่ ๓

๒.๓ สารที่ ๒มาตรฐานข้อที่ ๒

ต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ AWและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

จุดหมาย

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตาม หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมี ทักษะชีวิต
๓. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้

๑. ภาษาไทย ๒. คณิตศาสตร์ ๓. วิทยาศาสตร์
๔. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๕. สุขศึกษาและพลศึกษา
๖. ศิลปะ ๗. การงานอาชีพและเทคโนโลยี ๘. ภาษาต่างประเทศ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๑. กิจกรรมแนะแนว
๒. กิจกรรมนักเรียน
๓. กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์

คุณภาพของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบูรณ์ ได้กำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้แนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

๒. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกชั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

๒.๑ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี

๒.๒ กิจกรรมชุมนุม ชมรม

๓. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

ระดับการศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ ได้จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓) ระดับนี้อยู่ในช่วงของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดศรีสมบุญ ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนโดยใช้แนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น) โดยจัดเวลาเรียนเป็นรายปี มีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน ๖ ชั่วโมง และสถานศึกษาได้เพิ่มเติมตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน

โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั่วโมง)		
	ม.๑	ม.๒	ม.๓
●กลุ่มสาระการเรียนรู้			
ภาษาไทย	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
คณิตศาสตร์	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๘๐ (๔.๕ นก.)	๑๘๐ (๔.๕ นก.)	๑๘๐ (๔.๕ นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑๖๐ (๔ นก.)	๑๖๐ (๔ นก.)	๑๖๐ (๔ นก.)
○ ประวัติศาสตร์	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
○ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
○ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำรงชีวิตในสังคม	(๓ นก.)	(๓ นก.)	(๓ นก.)
○ เศรษฐศาสตร์			
○ ภูมิศาสตร์			
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
ศิลปะ	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
การงานอาชีพ	๒๐ (๐.๕)	๒๐ (๐.๕)	๒๐ (๐.๕)
ภาษาต่างประเทศ	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)
●กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
●รายวิชา / กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตาม ความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่เกิน ๒๐๐ ชั่วโมง		
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ปีละไม่เกิน ๑,๒๐๐ ชั่วโมง		

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการระบอบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึก ในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
- เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงงาน
- พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัย ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด
- เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติ ในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

- สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่อง ที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่กา กาพย์ ยานี ๑๑ กาพย์ฉับ ๑๖ กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ และ โคลงสี่สุภาพ
	๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ
	๓. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	
	๔. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ จาก การอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - สารคดี - บันเทิงคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความ ที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์
๕. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดย พิจารณาจากบริบท		
ม.๒	๖. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของ งานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	๗. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยาก ขึ้น	
	๘. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงาน เขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิต	
ม.๒	๙. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน
	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๓. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน ๔. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๕. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ๖. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - พรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๗. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน
ม.๓	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปกิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉิ่ง ๑๖ และโคลงสี่สุภาพ
	๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ๕. วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น ๖. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ๗. วิจาร์ณความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - พรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๘. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	๙. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด
	๑๐. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนสื่อสาร เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	๓. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	● การบรรยายประสบการณ์
	๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์
	๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- เหตุการณ์สำคัญต่างๆ
	๗. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมาย ธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
	๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและ โครงการ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ม.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบ การเขียน ตัวอักษรไทย
	๒. เขียนบรรยายและพรรณนา	● การเขียนบรรยายและพรรณนา
	๓. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	๔. เขียนย่อความ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน คำสอน บทความทางวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	๖. เขียนจดหมายกิจธุระ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์
	๗. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา - สารคดี - บันทึกคดี
	๘. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ม.๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบ การเขียนตัวอักษรไทย

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมี
 วิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	● การพุดสรุปความ พุดแสดงความรู้ ความคิดอย่าง สร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู
	๒. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	● การพุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหา โน้มน้าว
	๓. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	
	๔. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อ ที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	
	๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษา ค้นคว้าจากการฟัง การดู และการ สนทนา	● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ม.๒	๑. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	● การพุดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู
	๒. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และ ความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ	● การพุดวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	๓. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่าง มีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ใน การดำเนินชีวิต	
	๔. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	● การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดอวยพร - การพุดโน้มน้าว - การพุดโฆษณา
	๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษา ค้นคว้า	● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
ม.๓	๑. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจาก การฟังและการดู	● การพุดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจาก การฟังและการดู
	๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิต	● การพุดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	๓. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษา ค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพูดโต้วาที - การอภิปราย - การพูดยอวาที
	๕. พูดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	● การพูดโน้มน้าว
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิภาค ปัญหาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	● เสียงในภาษาไทย
	๒. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง
	๓. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดและหน้าที่ของคำ
	๔. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	● ภาษาพูด ● ภาษาเขียน
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑
	๖. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ม.๒	๑. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำสมาส
	๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวม และประโยคซ้อน	● ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	๓. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์
	๕. รวบรวมและอธิบายความหมายของ คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
ม.๓	๑. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	● ประโยคซับซ้อน
	๓. วิเคราะห์ระดับภาษา	● ระดับภาษา
	๔. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	● คำทับศัพท์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		● คำศัพท์บัญญัติ
	๕. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	● คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	● โคลงสี่สุภาพ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น
	๒. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม.๒	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น	● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง
	๒. วิเคราะห์และวิเคราะห์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม.๓	๑. สรุปรูปเนื้อหารวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> ● วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี
	๒. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๓. สรุปรูปร่างและข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	๔. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	<ul style="list-style-type: none"> ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

สรุปตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ชั้น	ตัวชี้วัดทั้งหมด	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	หมายเหตุ
ม.๑	๓๕	๒๔	๑๑	
ม.๒	๓๒	๒๒	๑๐	
ม.๓	๓๖	๒๖	๑๐	
รวม	๑๐๓	๗๒	๓๑	

ตัวชี้วัดชั้นปี
ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทางและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑	ท ๑.๑ ม.๑/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน		<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่กวาง กาพย์ยี่ ๑๑ กาพย์ยี่ ๑๖ กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่สุภาพ
		๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ
	ท ๑.๑ ม.๑/๓ ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน		<ul style="list-style-type: none"> - สารคดี - บันเทิงคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์
	ท ๑.๑ ม.๑/๖ ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ		<ul style="list-style-type: none"> - สารคดี - บันเทิงคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์
	ท ๑.๑ ม.๑/๗ ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น		<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	ท ๑.๑ ม.๑/๙ มีมารยาทในการอ่าน		<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน
๒		ท ๑.๑ ม.๑/๔ ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มี	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น- เรื่องเล่าจากประสบการณ์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		หลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ
	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท		<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ
๓		ท ๑.๑ ม.๑/๘ วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
		ท ๕.๑ ม.๑/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น
		ท ๕.๑ ม.๑/๒ วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม
		ท ๕.๑ ม.๑/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	
		ท ๕.๑ ม.๑/๔ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริง	

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔	ท ๒.๑ ม.๑/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด		● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
		ท ๒.๑ ม.๑/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย	● การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	ท ๒.๑ ม.๑/๓ เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญ และรายละเอียดสนับสนุน		● การบรรยายประสบการณ์
	ท ๒.๑ ม.๑/๔ เขียนเรียงความ		● การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	ท ๒.๑ ม.๑/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน		● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนา เรื่องเล่าประสบการณ์
	ท ๒.๑ ม.๑/๖ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ		● การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่างๆ
	ท ๒.๑ ม.๑/๗ เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ		● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
	ท ๒.๑ ม.๑/๘ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ		● การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
ท ๒.๑ ม.๑/๙ มีมารยาทในการเขียน		● มารยาทในการเขียน	

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิภาค ปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๘	ท ๔.๑ ม.๑/๑ อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย		● เสียงในภาษาไทย
	ท ๔.๑ ม.๑/๒ สร้างคำในภาษาไทย		● การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง
		ท ๔.๑ ม.๑/๓ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดและหน้าที่ของคำ
๙		ท ๔.๑ ม.๑/๔ วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	● ภาษาพูด ● ภาษาเขียน
๑๐		ท ๔.๑ ม.๑/๖ จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณวรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		ท ๕.๑ ม.๑/๕ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

รวม ๓๕ ตัวชี้วัด ๒๔ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๑ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณวรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน		- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	ท ๕.๑ ม.๒/๑ สรุบน้ำหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น		● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาพชน คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บ้านเกิด - บันทึกการเดินทาง
	ท ๕.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ		● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น
	ท ๕.๑ ม.๒/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน		
		ท ๕.๑ ม.๒/๔ สรุปรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๓	ท ๒.๑ ม.๒/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด		● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
		ท ๒.๑ ม.๒/๒ เขียนบรรยายและพรรณนา	● การเขียนบรรยายและพรรณนา
	ท ๒.๑ ม.๒/๓ เขียนเรียงความ		● การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	ท ๒.๑ ม.๒/๔ เขียนย่อความ		● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน คำสอน บทความทางวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	ท ๒.๑ ม.๒/๕ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า		● การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ท ๒.๑ ม.๒/๖ เขียนจดหมายกิจ ธุระ		<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์
	ท ๒.๑ ม.๒/๗ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งใน เรื่องที่น่าสนใจมีเหตุผล		<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดง ความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อ ต่างๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา
	ท ๒.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการ เขียน		<ul style="list-style-type: none"> - สารคดี - บันทึกคดี
	ท ๔.๑ ม.๒/๓ แต่งบทร้อยกรอง		<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกใน
โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔	ท ๓.๑ ม.๒/๑ พูดสรุปใจความ สำคัญของเรื่องที่ฟังและดู		<ul style="list-style-type: none"> ● การพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและ ดู ● การพูดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่ มีเนื้อหาโน้มน้าว
	ท ๓.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและ ความน่าเชื่อถือของข่าวสารจาก สื่อต่าง ๆ		
		ท ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์และ วิจารณ์เรื่องที่ฟัง และดูอย่างมี เหตุผล เพื่อนำข้อคิดมา ประยุกต์ใช้ใน การดำเนินชีวิต	
๕		ท ๓.๑ ม.๒/๔ พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> ● การพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและ ดู ● การพูดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่ มีเนื้อหาโน้มน้าว
	ท ๓.๑ ม.๒/๕ พูดรายงาน เรื่องหรือประเด็นที่ศึกษา ค้นคว้า		
	ท ๓.๑ ม.๒/๖ มีมารยาทใน การฟัง การดู และการพูด		

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๖	-	ท ๔.๑ ม.๒/๑ สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำสมาส
๗	-	ท ๔.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อน	● ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
๘	-	ท ๔.๑ ม.๒/๔ ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์

สาระที่ ๔ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๙	-	ท ๕.๑ ม.๒/๕ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

รวม ๓๒ ตัวชี้วัด ๒๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑		ท ๑.๑ ม.๓/๒ ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ท ๔.๑ ม.๓/๕ อธิบาย ความหมายคำศัพท์ทาง วิชาการและวิชาชีพ		● คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ
๒	ท ๑.๑ ม.๓/๑ อ่านออกเสียงบท ร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน		● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและ บทความปกิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอน เสภา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉก ๑๖ และโคลงสี่ สุภาพ
		ท ๑.๑ ม.๓/๓ ระบุใจความ สำคัญและรายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่ อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - พรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บทกวี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	ท.๑.๑ ม.๓/๔ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน แก้ปัญหาในชีวิต		
	ท ๕.๑ ม.๓/๑ สรุปเนื้อหา วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ในระดับที่ยากขึ้น ในชีวิตจริง		● วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรม ท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บทกวี
	ท ๕.๑ ม.๓/๓ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้		● การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจาก วรรณคดีและวรรณกรรม
๓		ท ๑.๑ ม.๓/๕ วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้ กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - พรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บทกวี
	ท ๑.๑ ม.๓/๖ ประเมินความ ถูกต้องของข้อมูลที่สนับสนุน ในเรื่องที่อ่าน		

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ท ๑.๑ ม.๓/๗ วิเคราะห์ความสมเหตุสมผลการลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง		- สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ
	ท ๑.๑ ม.๓/๘ วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน		- ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	ท ๑.๑ ม.๓/๙ ตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้		● การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด
	ท ๑.๑ ม.๓/๑๐ มีมารยาทในการอ่าน		● มารยาทในการอ่าน
	ท ๕.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน		● การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔	๒.๑ ม.๓/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด		● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
		ท ๒.๑ ม.๓/๒ เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	● การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่างๆ - คำขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์
	ท ๒.๑ ม.๓/๓ เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ		● การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ท ๒.๑ ม.๓/๔ เขียนย่อความ		● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัติ ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ
	ท ๒.๑ ม.๓/๕ เขียนจดหมายกิจธุระ		● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ
	ท ๒.๑ ม.๓/๖ เขียนอธิบายชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล		● การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งในเรื่องต่างๆ
	ท ๒.๑ ม.๓/๗ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ		● การเขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ
	ท ๒.๑ ม.๓/๘ กรอกแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน		● การกรอกแบบสมัครงาน
	ท ๒.๑ ม.๓/๙ เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้า และโครงการ		● การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	ท ๒.๑ ม.๓/๑๐ มีมารยาทในการเขียน		● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๕	ท ๓.๑ ม.๓/๑ แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู		การฟังและการดู ● การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
		ท ๓.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
๖	ท ๓.๑ ม.๓/๓ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟัง การดู และการสนทนา		● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		ท ๓.๑ ม.๓/๔ พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> ● การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การพูดโต้วาที่ - การอภิปราย - การพูดยอวาที่
	ท ๓.๑ ม.๓/๕ พูดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ		<ul style="list-style-type: none"> ● การพูดโน้มน้าว
	ท ๓.๑ ม.๓/๖ มีมารยาท ในการฟัง การดู และการพูด		<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๓		ท ๔.๑ ม.๓/๑ จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	<ul style="list-style-type: none"> ● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	ท ๔.๑ ม.๓/๔ ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ		<ul style="list-style-type: none"> ● คำทับศัพท์ ● คำศัพท์บัญญัติ
๔	ท ๔.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน		<ul style="list-style-type: none"> ● ประโยคซับซ้อน
		ท ๔.๑ ม.๓/๓ วิเคราะห์ระดับภาษา	<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับภาษา
๕	-	ท ๔.๑ ม.๓/๖ แต่งบทร้อยกรอง	ท ๔.๑ ม.๓/๖ แต่งบทร้อยกรอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑๐	-	ท ๕.๑ ม.๓/๔ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	<ul style="list-style-type: none"> ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

รวม ๓๖ ตัวชี้วัด ๒๖ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐ ตัวชี้วัดปลายทาง

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑	วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๑	เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๕ หน่วยกิต
รหัสวิชา ท๒๑๑๐๒	วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๒	เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๕ หน่วยกิต

รายวิชาเพิ่มเติม

รหัสวิชา ท ๒๑๒๐๑	วิชาเสริมทักษะการอ่าน	เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๐ หน่วยกิต
รหัสวิชา ท ๒๑๒๐๒	วิชาอ่านเขียนเรียนรู้	เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑	วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๓	เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๕ หน่วยกิต
รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒	วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๔	เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๕ หน่วยกิต

รายวิชาเพิ่มเติม

รหัสวิชา ท ๒๒๒๐๑	วิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร	เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๐ หน่วยกิต
รหัสวิชา ท ๒๒๒๐๒	วิชาภาษาในวรรณกรรม	เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๓๑๐๑	วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๕	เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๕ หน่วยกิต
รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒	วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๖	เวลาเรียน ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๕ หน่วยกิต

รายวิชาเพิ่มเติม

รหัสวิชา ท ๒๓๒๐๑	วิชาหลักภาษาไทย	เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๐ หน่วยกิต
รหัสวิชา ท ๒๓๒๐๒	วิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์	เวลาเรียน ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	๑.๐ หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๑

ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์ และประเมินค่าวรรณกรรม โดยศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง การอ่านในชีวิตประจำวัน ฝึกทักษะการคัดลายมือ การเขียนบรรยาย ประสบการณ์ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายส่วนตัวและกิจธุระ การเขียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนโครงการ ฝึกทักษะการพูดสรุปใจความสำคัญ การเล่าเรื่องย่อ การแสดงความคิดเห็น การประเมินความน่าเชื่อถือของเรื่องจากการฟังและการดู พุดรายงานการศึกษาค้นคว้า และศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของเสียงในภาษาไทย การสร้างคำ การวิเคราะห์ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน การจำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพย สุภาษิต และการแต่งร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑

ใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนเพื่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟังและดู และพูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ท ๑.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๓, ม.๑/๕, ม.๑/๖, ม.๑/๗, ม.๑/๙	ม.๑/๒, ม.๑/๔, ม.๑/๘
มฐ. ท ๒.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๖, ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙	ม.๑/๒
มฐ. ท ๓.๑	ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๖	ม.๑/๑, ม.๑/๔, ม.๑/๕
มฐ. ท ๔.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๕	ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๖
	๒๐ ตัวชี้วัด	๑๐ ตัวชี้วัด

รวม ๓๐ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ๑
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑
เวลา ๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	การอ่านออกเสียง	ท ๑.๑ ม.๑/๑		การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ต้องฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่ย่าน	๕	๓
๒	การอ่านในชีวิตประจำวัน	ท ๑.๑ ม.๑/๓ ม.๑/๕ ม.๑/๖ ม.๑/๗ ม.๑/๙	ท ๑.๑ ม.๑/๒ ม.๑/๔ ม.๑/๘	การอ่านเพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต้องจับใจ ความสำคัญของเรื่องที่ย่าน ระบุเหตุและผล ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ย่าน ตีความ คำยาก ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการ ใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ และมีมารยาทในการอ่าน	๕	๓
๓	การเขียนสื่อสารด้วยถ้อยคำ	ท ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๙	ท ๒.๑ ม.๑/๒	การเขียนสื่อสารด้วยการคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย จะต้องเลือกใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และมีความสละสลวย โดยคำนึงถึงมารยาทในการเขียน	๕	๕
๔	การเขียนรูปแบบต่าง ๆ	ท ๒.๑ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๕ ม.๑/๗ ม.๑/๘ ม.๑/๙	ท ๒.๑ ม.๑/๒	การเขียนบรรยายประสบการณ์ เรียงความ ย่อความ จดหมาย รายงาน การศึกษาค้นคว้า และโครงการ จะต้องมีความรู้เรื่องหลักการเขียน และมีมารยาทในการเขียน	๕	๕
๕	การเขียนแสดงความคิดเห็นจากสื่อ	ท ๒.๑ ม.๑/๖		การศึกษาสื่อประเภทต่าง ๆ ต้องเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	๕	๕

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๖	การฟังและการดูสื่อ	ท ๓.๑ ม.๑/๖		การฟัง การดู และการพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะ และคำนึงถึงมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๓
๗	การฟัง การดู และการพูดในชีวิตประจำวัน	ท ๓.๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๖	ท ๓.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๔ ม.๑/๕	การพูดเกี่ยวกับสื่อที่ฟังและดู จะต้องพูดสรุปใจความสำคัญ เล่าเรื่องย่อพูดแสดงความคิดเห็น พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า และมีมารยาทในการพูด	๕	๓
๘	เสียงในภาษาไทยและการสร้างคำ	ท ๔.๑ ม.๑/๑ ท ๔.๑ ม.๑/๒		การศึกษาหลักภาษาไทย จะต้องเข้าใจลักษณะของเสียงในภาษาไทยและหลักการสร้างคำในภาษาไทย	๕	๓
๙	ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค		ท ๔.๑ ม.๑/๓	การศึกษาเรื่องประโยคในภาษาไทยต้องวิเคราะห์ชนิด และหน้าที่ของคำในประโยคได้	๕	๕
๑๐	ความแตกต่างของภาษา		ท ๔.๑ ม.๑/๔	การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน จะช่วยให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	๕	๕
๑๑	สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต		ท ๔.๑ ม.๑/๖	การศึกษาสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต จะต้องสามารถจำแนกความแตกต่างและบอกหลักการใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	๕	๕
๑๒	การแต่งบทร้อยกรอง	ท ๔.๑ ม.๑/๕		การแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑ ต้องมีความรู้เรื่องฉันทลักษณ์ และรู้จักเลือกคำมาใช้ให้เหมาะสม	๕	๕
รวม					๖๐	๕๐
รวมหน่วยการเรียนรู้						๕๐
คะแนนประเมินผลกลางภาค						๒๐
คะแนนประเมินผลปลายภาค						๓๐
รวมคะแนนประเมินผล						๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๒

วิเคราะห์ วิจารณ์ และสังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเรื่อง นิราศภูเขาทอง โคลงโลกนิติ สุภาสิต พระร่วง กาพย์เรื่องพระไชยสุริยา ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน และวรรณกรรมท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

วิเคราะห์วิถีไทย ประเมินค่า ความรู้และข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำบทอาขยานที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสามารถเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟัง ดู และพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติ ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ท ๕.๑	ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔	ม.๑/๘
มฐ. ท ๕.๑	-	ม.๑/๕
	๔ ตัวชี้วัด	๒ ตัวชี้วัด

รวม ๖ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ๒
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒
เวลา ๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วน คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	นิราศภูเขา ทอง	ท ๕.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	ท ๕.๑ ม.๑/๕ ม.๑/๘	การศึกษาวรรณคดีเรื่อง นิราศภูเขาทอง ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางจะต้องสรุปเนื้อหา วิเคราะห์เรื่องพร้อมยกเหตุผลประกอบและอธิบายคุณค่าของเรื่อง เพื่อนำความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดอย่างเห็นคุณค่า	๙	๗
๒	โคลงโลก นิติ	ท ๕.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	ท ๕.๑ ม.๑/๕ ม.๑/๘	การศึกษาวรรณคดีเกี่ยวกับสุภาพิตคำสอน จะต้องสรุปเนื้อหา วิเคราะห์เรื่องที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบและอธิบายคุณค่าของเรื่อง เพื่อนำความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดอย่างเห็นคุณค่า	๙	๗
๓	สุภาพิต พระร่วง	ท ๕.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	ท ๕.๑ ม.๑/๘	การศึกษาวรรณคดีเกี่ยวกับสุภาพิตคำสอน เรื่อง สุภาพิตพระร่วง จะต้องสรุปเนื้อหา วิเคราะห์เรื่องที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบและอธิบายคุณค่าของเรื่อง เพื่อนำความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๘	๗
๔	กาพย์เรื่อง พระไชย สุริยา	ท ๕.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	ท ๕.๑ ม.๑/๕ ม.๑/๘	การศึกษาวรรณคดีเรื่อง กาพย์เรื่อง พระไชยสุริยา ซึ่งเป็นเรื่องราวบันเทิงคดีจะต้องสรุปเนื้อหา วิเคราะห์เรื่องที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ และอธิบายคุณค่าของเรื่องเพื่อนำความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง และท่องจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	๘	๗

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วน คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๕	ราชาธิราช ตอน สมิง พระราม อาสา	ท ๕.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	ท ๕.๑ ม.๑/๘	การศึกษาวรรณคดีเรื่อง ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา ซึ่งเป็นเรื่องราว เกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ จะต้อง สรุปเนื้อหา วิเคราะห์เรื่องที่อ่านพร้อมยก เหตุผลประกอบและอธิบายคุณค่าของ เรื่อง เพื่อนำความรู้และข้อคิดจากการ อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๘	๗
๖	กาพย์เห่ชม เครื่องคาว หวาน	ท ๕.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	ท ๕.๑ ม.๑/๕ ม.๑/๘	การศึกษาวรรณคดี เรื่อง กาพย์เห่ชม เครื่องคาวหวาน ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ประเพณีจะต้องสรุปเนื้อหา วิเคราะห์ เรื่องที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบและ อธิบายคุณค่าของเรื่อง เพื่อนำความรู้ และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง และท่องจำบทร้อยกรองตาม ความสนใจอย่างเห็นคุณค่า	๘	๗
๗	วรรณกรรม ท้องถิ่น	ท ๕.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔	ท ๕.๑ ม.๑/๘	การศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่นจะต้องสรุป เนื้อหาเรื่องที่อ่านพร้อมยกเหตุผล ประกอบ อธิบายคุณค่า สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	๑๐	๘
รวม					๖๐	๕๐
รวมหน่วยการเรียนรู้						๕๐
คะแนนประเมินผลกลางภาค						๒๐
คะแนนประเมินผลปลายภาค						๓๐
รวมคะแนนประเมินผล						๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๑๒๐๑

รายวิชา เสริมทักษะการอ่าน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๑

ศึกษากระบวนการอ่าน การเขียน รู้หลักภาษา การใช้ประโยค การใช้ภาษา อ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ฝึกอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง คัดลายมือตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด ศึกษามารยาทในการอ่าน การเขียน เขียนแสดงความคิดเห็นจากสาระที่ได้รับ ผู้เรียน รู้รักการอ่าน การเขียน มีวินัยและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนรักการอ่าน การเขียน เห็นคุณค่าของภาษาไทย มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ มีการคิด วิเคราะห์ พัฒนาตนเอง เรียบเรียงความคิด ข้อคิดเห็น นำเสนอได้อย่างสร้างสรรค์

ผลการเรียนรู้

๑. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต
๒. ระบุเหตุผลข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
๓. อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองได้เหมาะสม
๔. มีมารยาทในการอ่าน การเขียน
๕. พัฒนาทักษะอ่านเขียนอย่างถูกต้องเหมาะสม

รวม ๕ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา เสริมทักษะการอ่าน
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
รหัสวิชา ท ๒๑๒๐๑
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
๑.	วิเคราะห์คุณค่าจากการอ่านในชีวิตประจำวัน	วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานสำคัญ โดยสามารถนำไปต่อยอดเป็นการ วิเคราะห์และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ต่อไปได้เพราะการอ่านจับใจความ สำคัญทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เป็นการรับทราบข้อมูลในระยะเวลาสั้น เป็นการอ่านคร่าวๆเพื่อค้นหาเพียงใจความ สำคัญที่สุด	๕	๒๐
๒.	การอ่านโดยระบุ เหตุผล ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	ระบุเหตุผล ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นถือเป็นการอ่านอย่างไตร่ตรองพิจารณาเหตุผลแล้ว ตีความหมายของข้อความหรือเรื่องเพื่อแยกให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น อะไรถูก อะไรผิด ถ้าผิดต้องทราบว่าผิดอย่างไร	๕	๒๐
๓.	การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง	อ่านออกเสียง ร้อยแก้วและร้อยกรองได้เหมาะสม	การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้ ผู้อื่นฟัง เพื่อให้เข้าใจวรรณกรรมและจินตนาการไปตามเนื้อเรื่อง ผู้ที่อ่านออกเสียงจึงต้องมีน้ำเสียงสดใส ไพเราะ อ่านเว้นวรรคตอนและสะกดการันต์ได้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านร้อยกรองผู้อ่านต้องรู้จักฉันทลักษณ์และท่วงทำนองการอ่าน คำประพันธ์แต่ละชนิดด้วย ดังนั้นผู้อ่าน จึงควรฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ ชำนาญไปตามความสามารถของตนบท หลักการที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อตนเองและผู้อื่นอีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางภาษาของชาติ อีกทางหนึ่ง	๕	๒๐
๔.	มารยาทในการอ่านและการเขียน	มีมารยาทในการอ่าน การเขียน	การอ่านและการเขียนมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอันมาก เพราะถือเป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการมีมารยาททั้งการอ่านและการเขียนจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สื่อสารต้อง ตระหนักและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งจะทำให้อยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุขได้ในสังคม	๕	๑๐

	คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
รหัสวิชา ท ๒๑๒๐๒	รายวิชา อ่านเขียนเรียนรู้	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต	ภาคเรียนที่ ๒

ฝึกการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยการใช้กิจกรรม ใบงาน และเกมที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ฝึกการอ่านในใจ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การฟัง ดู พูดแสดงความคิดเห็นเพื่อจับใจความสำคัญ วิเคราะห์วิจารณ์การใช้ถ้อยคำ การใช้โวหาร และเห็นคุณค่าของงานประพันธ์ พุดรายงานผลงานของตนและของกลุ่ม และท่องจำบทร้อยกรองตามความสนใจได้ นำความรู้ไปปรับใช้ได้อย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์ / ฝึกการเขียน บรรยาย พรรณนา สาทก อุปมา กลอนเปล่า และเรียงความเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการสร้างองค์ความรู้ ฝึกทักษะกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มและรายบุคคล ด้วยการสืบค้นรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ

เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า การใช้ภาษาในการสื่อสารเห็นคุณค่าของการค้นคว้า นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน และสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ มีมารยาทในการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่าน อนุรักษ์และสืบสานภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ผลการเรียนรู้

๑. มีความคิดสร้างสรรค์
๒. มีทักษะการอ่านในใจ สามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์วิจารณ์การใช้ถ้อยคำ การใช้โวหารและเห็นคุณค่าทางสังคม นำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อย่างสร้างสรรค์
๓. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองจากวรรณคดีวรรณกรรม ตระหนักในคุณค่าของงานประพันธ์ และท่องจำบทร้อยกรองตามความสนใจได้
๔. เขียน บรรยาย พรรณนา สาทก อุปมา กลอนเปล่า คาขวัญ และเรียงความเชิงสร้างสรรค์
๕. ฟัง ดู แล้วสามารถตีวิเคราะห์ พุดวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
๖. พุดนำเสนอผลงานของตนเองและของกลุ่ม
๗. มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีวาจาที่สร้างสรรค์และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามคติพจน์ของโรงเรียน คือ จรรยางาม ความรู้ดี มีวินัย และใฝ่คุณธรรม

รวมทั้งหมด ๗ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา อ่านเขียนเรียนรู้
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
รหัสวิชา ท ๒๑๒๐๒
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
๑	พัฒนาความคิดสร้างสรรค์	มีความคิดสร้างสรรค์	-มีความคิดสร้างสรรค์	๑๐	๑๐
๒	เรียงร้อยถ้อยคำ	- มีทักษะการอ่านในใจ สามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ วิจัยการใช้ถ้อยคำ การใช้โวหารและเห็นคุณค่าทางสังคม นำความรู้ไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ - อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองจากวรรณคดี วรรณกรรม ตระหนักในคุณค่าของงานประพันธ์ และท่องจำบทร้อยกรองตามความสนใจได้	การจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ วิจัย การใช้ถ้อยคำ การใช้โวหาร และเห็นคุณค่าทางสังคม การนำความรู้ดังกล่าว ไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองจากวรรณคดี วรรณกรรม ตระหนักในคุณค่าของบทประพันธ์	๑๐	๒๐
๓	คำขวัญเตือนใจ	เขียน บรรยาย พรรณนา สาธก อุปมา กลอนเปล่า คำขวัญ และเรียงความเชิงสร้างสรรค์	การเขียนคำขวัญ การมีมารยาทในการพูด	๑๐	๒๐
๔	เรียงความเชิงสร้างสรรค์	- ฟัง ดู แล้วสามารถคิดวิเคราะห์ พุดวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู - พุดนำเสนอผลงานของตนเอง และของกลุ่ม - มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีวาจาที่สร้างสรรค์ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามคติพจน์ของโรงเรียน คือ จรรยางาม ความรู้ดี มีวินัย และ ใฝ่คุณธรรม	การเขียนบรรยาย พรรณนา สาธก อุปมา และเรียงความเชิงสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ พุดวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู การพุด นำเสนอผลงานของตน	๑๐	๒๐
รวม				๔๐	๗๐
รวมหน่วยการเรียนรู้					๗๐
คะแนนประเมินผลกลางภาค					๑๐
คะแนนประเมินผลปลายภาค					๒๐
รวมคะแนนประเมินผล					๑๐๐

	คำอธิบายรายวิชา	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑	รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๓	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต	ภาคเรียนที่ ๑

ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์และประเมินค่าวรรณกรรม โดยศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง การอ่านจับใจความ การอ่านตามความสนใจ ฝึกทักษะการคัดลายมือ การเขียนบรรยาย และพรรณนา เขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนย่อความ เขียนรายงาน การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง การพูดสรุปความ พูดวิเคราะห์และวิจารณ์ จากเรื่องที่ฟังและดู พูดในโอกาสต่างๆ พูดรายงานการศึกษาค้นคว้า และศึกษาลักษณะของประโยคในภาษาไทย การสร้างคำสมาส การใช้คำราชาศัพท์ การแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ การรวบรวมและอธิบาย ความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

ใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ ความคิด นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสามารถเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟังและดู และพูดแสดงความรู้ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ท ๑.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๖, ม.๒/๘	ม.๒/๕, ม.๒/๗
มฐ. ท ๒.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕, ม.๒/๖, ม.๒/๗, ม.๒/๘	ม.๒/๒
มฐ. ท ๓.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๖	ม.๒/๓, ม.๒/๔
มฐ. ท ๔.๑	ม.๒/๓, ม.๒/๕	ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๔
	๑๙ ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด

รวม ๒๗ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ๓
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑
เวลา ๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๑	การอ่านออกเสียง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๘		การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง มีหลักในการอ่านที่ต้องนำไปฝึกปฏิบัติ และต้องมีมารยาทในการอ่าน	๕	๕
๒	การอ่านในชีวิตประจำวัน	ท ๑.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๔ ม.๒/๖	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ม.๒/๗	การอ่านในชีวิตประจำวันให้จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดของเรื่อง อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้ง วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน ประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตเขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน และมีมารยาทในการอ่าน	๕	๕
๓	การคัดลายมือ	ท ๒.๑ ม.๒/๑		การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดต้องรู้หลักในการคัดและเขียนตัวอักษรไทยตามรูปแบบต่าง ๆ	๓	๕
๔	การเขียนเพื่อการสื่อสาร	ท ๒.๑ ม.๒/๓ ม.๒/๔ ม.๒/๕ ม.๒/๖ ม.๒/๗ ม.๒/๘	ท ๒.๑ ม.๒/๒	การเขียนบรรยายและพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและรายงานโครงการ เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในสิ่งที่อ่าน เป็นการเขียนเพื่อการสื่อสาร ต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียน และมีมารยาทในการเขียน	๑๐	๘
๕	หลักการฟังและการดูสื่อ	ท ๓.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๖	ท ๕.๑ ม.๒/๔	การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ต้องวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสาร และมีมารยาทในการฟัง การดู และ การพูด	๕	๓

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วน คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	การพูด ถ่ายทอดสาร จากสื่อที่ฟัง และดู	ท ๓.๑ ม.๒/๑ ท ๓.๑ ม.๒/๖	ท ๓.๑ ม.๒/๓	การพูดถ่ายทอดสารจากสื่อที่ฟังและดู การวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ต้องมีความรู้เรื่องหลักการฟัง การดู และการพูด และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๓
๗	การพูดใน โอกาสต่าง ๆ และการพูด รายงาน	ท ๓.๑ ม.๒/๕	ท ๓.๑ ม.๒/๔	การพูดในโอกาสต่างๆ และการพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ต้องพูดให้ถูกต้องตามหลักการพูด และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๕	๓
๘	การสร้างคำ และประโยค	ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๔.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒	การศึกษาหลักภาษาไทย ต้องมีความรู้เรื่องการสร้างคำ สามารถรวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ ในภาษาไทย รวมถึงการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อนได้ถูกต้อง	๑๒	๑๐
๙	คำ ราชาศัพท์		ท ๔.๑ ม.๒/๔	คำราชาศัพท์เป็นระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษาที่ต้องใช้ให้ถูกต้องตามระดับของบุคคล	๔	๓
๑๐	การแต่งบท ร้อยกรอง ประเภท กลอน	ท ๔.๑ ม.๒/๓		การแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอน ต้องมีความรู้เรื่องฉันทลักษณ์และรู้จักสรรคำมาใช้ให้เหมาะสม	๖	๕
รวม					๖๐	๕๐
รวมหน่วยการเรียนรู้						๕๐
คะแนนประเมินผลกลางภาค						๒๐
คะแนนประเมินผลปลายภาค						๓๐
รวมคะแนนประเมินผล						๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๒

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๔

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๒

วิเคราะห์ วิจารณ์ และสังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเรื่อง โคลงภาพพระราชพงศาวดาร บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมาและสามัคคีเสวก ศิลาจารึกหลักที่ ๑ บทละคร เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนนทก กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง โคลงสุภาพิตพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า และนิราศเมืองแกลง ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

วิเคราะห์วิถีไทย ประเมินค่า ความรู้และข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำบทอาขยานที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสามารถเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟัง ดู และพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติ ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ท ๕.๑	ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓	ม.๒/๔
มฐ. ท ๕.๑	-	ม.๒/๕
	๓ ตัวชี้วัด	๒ ตัวชี้วัด

รวม ๕ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ๔
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๒
เวลา ๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วน คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	โคลงภาพ พระราช พงศาวดาร	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔	การศึกษาวรรณคดีเรื่อง โคลงภาพพระราชพงศาวดาร ซึ่งเป็นวรรณคดีที่ถ่ายทอดเรื่องราวจากหลายเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ชาติไทย ตั้งแต่สมัยอยุธยาจนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์ จะต้องสรุปเนื้อหาของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน พร้อมกับสรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๙	๗
๒	บทเสภา สามัคคีเสวก ตอน วิศวรรรมา และสามัคคี เสวก	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๕	การศึกษาวรรณคดีเรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวรรรมาและสามัคคีเสวก ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จะต้องสรุปเนื้อหาของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่อง ที่อ่าน พร้อมกับสรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง และท่องจำบทหรือกรอนที่มีคุณค่า	๙	๖
๓	ศิลาจารึก หลักที่ ๑	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔	การศึกษาวรรณคดีเรื่อง ศิลาจารึกหลักที่ ๑ ซึ่งเป็นหลักฐานทางโบราณคดีชิ้นสำคัญที่ทำให้ชาวไทยได้รู้ประวัติศาสตร์ของชาติและวิวัฒนาการของภาษาไทย จะต้องสรุปเนื้อหาของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน พร้อมกับสรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง	๘	๖
๔	บทละคร เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ ปราบนทก	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๕	การศึกษาวรรณคดี เรื่อง บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนทก เป็นพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จะต้องสรุปเนื้อหาของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน พร้อมกับสรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง และท่องจำบทหรือกรอนที่มีคุณค่า	๘	๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง			
๕	ภาพยี่ห้อโคลง ประพาสธาร ทองแดง	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔	การศึกษาวรรณคดี เรื่อง บทละครเรื่อง ซึ่งเป็นผลงานสำคัญของเจ้าฟ้าธรรมธิเบศรที่ได้สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติวิทยาไว้ในเนื้อเรื่องอย่างกลมกลืนและน่าสนใจ จะต้องสรุปเนื้อหาของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน พร้อมกับสรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	๘	๖
๖	โคลงสุภาษิต พระราชินีพินธ์ ใน พระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๕	การศึกษาวรรณคดี เรื่อง โคลงสุภาษิตพระราชินีพินธ์ในพระบาท สมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นสุภาษิตคำสอนที่ลึกซึ้งคมคายและมีข้อคิดสอนใจ จะต้องสรุปเนื้อหาของเรื่อง วิเคราะห์และ วิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน พร้อมกับสรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทร้อย กรองที่มีคุณค่า	๗	๗
๗	กลอนดอกสร้อย รำพึงในป่าช้า	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๕	การศึกษาวรรณคดี เรื่อง กลอนดอกสร้อย รำพึงในป่าช้า ซึ่งเป็นบทประพันธ์ที่ถอด ความมาจากบทกวีอังกฤษ โดยนำมา ดัดแปลงให้เข้ากับธรรมเนียมไทย จะต้อง สรุปเนื้อหาของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องทีอ่าน พร้อมกับ สรุปความรู้และข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง และท่องจำบทร้อยกรองที่มี คุณค่า	๗	๗
๘	นิราศเมืองแกลง	ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๕	การศึกษาวรรณคดี เรื่อง นิราศเมือง แกลง ซึ่งเป็นงานประพันธ์ประเภทนิราศ เรื่องแรกของสุนทรภู่ จะต้องสรุปเนื้อหา ของเรื่อง วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบาย คุณค่าจากเรื่องทีอ่าน พร้อมกับสรุปความรู้ และข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่า	๔	๕
รวม					๒๐	๕๐
รวมหน่วยการเรียนรู้						๕๐
คะแนนประเมินผลกลางภาค						๒๐
คะแนนประเมินผลปลายภาค						๓๐
รวมคะแนนประเมินผล						๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๒๒๐๑

รายวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๒

.....

ศึกษาองค์ประกอบการสื่อสาร ฝึกปฏิบัติทักษะการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการคิดรวบยอด กระบวนการคิดวิจารณ์ญาณเพื่อให้สามารถสื่อสาร ในรูปแบบการเขียน การ พูด นำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และมีมารยาทในการเขียน การพูด มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ และรักความเป็นไทย

ผลการเรียนรู้

๑. ระบุองค์ประกอบการสื่อสารได้
๒. สามารถสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้
๓. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการชีวิตประจำวันได้
๔. มีมารยาทในการเขียน การพูด

รวม ๔ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
รหัสวิชา ท ๒๒๒๐๑
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
๑	องค์ประกอบ การสื่อสาร	ระบุงค์ประกอบ การสื่อสาร ได้	เขียนแผนผังความคิด เพื่อแสดง ความเข้าใจ ในองค์ประกอบของ การสื่อสารได้ อย่างเข้าใจและถูกต้อง มีความใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย	๑๐	๒๐
๒	พัฒนาทักษะ การสื่อสาร	สามารถสื่อสารในรูปแบบ ต่าง ๆ ได้	ใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้เข้าใจ และสามารถสรุปความได้ มีการใช้ ความคิดอย่างมี วิเคราะห์พิจารณาว่าข้อมูล เรื่องราวที่ได้รับจากสาร หรือสื่อสาร ส่วนใดสิ่งใดเป็นข้อเท็จจริงที่ เกิดขึ้น สิ่ง ใดเป็นความคิดเห็นส่วนตัว ซึ่งนำไปสู่ กระบวนการกลั่นกรองความคิดได้	๑๕	๓๐
๓	การสื่อสารใน ชีวิต	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	การสื่อสารในชีวิต การวิเคราะห์ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความ น่าเชื่อถือของข่าวสาร การวิเคราะห์ วิเคราะห์ เรื่องที่ ฟัง พูด เรื่องที่ อ่าน หรือ การเขียนได้อย่างมีวิสัยทัศน์	๑๕	๓๐
๔	มารยาทใน การสื่อสาร	มีมารยาทในการสื่อสาร	มารยาทในการสื่อสาร มีความใฝ่เรียนรู้ และ มุ่งมั่นในการท างาน	๑๐	๑๐
รวม				๔๐	๗๐
รวมหน่วยการเรียนรู้					๗๐
คะแนนประเมินผลกลางภาค					๑๐
คะแนนประเมินผลปลายภาค					๒๐
รวมคะแนนประเมินผล					๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๒๒๐๒

รายวิชา ภาษาในวรรณกรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๒

ศึกษาความหมายลักษณะองค์ประกอบวรรณกรรม วรรณศิลป์ สามารถอ่านวิเคราะห์สุนทรียรส
ในวรรณกรรมประกอบด้วย สุนทรียรสในคำ และสุนทรียรสในความ พร้อมทั้งมองเห็นสภาพชีวิต เข้าใจถึง
ธรรมชาติของมนุษย์ จนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครที่สำคัญ ได้แนวคิดจาก
เนื้อเรื่องมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง การใช้ภาษาในวรรณกรรมในด้านวรรณศิลป์

ผลการเรียนรู้

๑. อธิบายความหมายของสุนทรียรสในวรรณกรรมได้
๒. วิเคราะห์สุนทรียรสในคำ และสุนทรียรสในความในรูปแบบงานเขียนร้อยแก้วและร้อยกรองได้
๓. วิเคราะห์งานเขียนในรูปแบบร้อยแก้วและร้อยกรองได้
๔. ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคมได้
๕. รู้จักความงามทางภาษาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

รวมทั้งหมด ๕ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา ภาษาในวรรณกรรม
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
รหัสวิชา ท ๒๑๒๐๒
เวลา ๔๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน
๑	สุนทรียรสในวรรณกรรม	อธิบายความหมายของสุนทรียรสในวรรณกรรมได้	ความหมายของสุนทรียรสในวรรณกรรมได้	๘	๒๐
๒	วิเคราะห์สุนทรียรสในวรรณกรรม	วิเคราะห์สุนทรียรสในคำและสุนทรียรสในความในรูปแบบงานเขียนร้อยแก้วและร้อยกรองได้	วิเคราะห์สุนทรียรสในคำและสุนทรียรสในความในรูปแบบงานเขียนร้อยแก้วและร้อยกรองได้	๘	๒๐
๓	การพิจารณาวิจารณ์วรรณกรรม	วิจารณ์งานเขียนในรูปแบบร้อยแก้วและร้อยกรองได้	วิจารณ์งานเขียนในรูปแบบร้อยแก้วและร้อยกรอง	๘	๒๐
๔	คุณค่าวรรณศิลป์	ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคมได้	ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ เนื้อหา และคุณค่าทางสังคม	๘	๒๐
๕	ความงามของภาษาไทย	รู้จักความงามทางภาษาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	รู้จักความงามทางภาษาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๘	๒๐
รวม				๔๐	๗๐
รวมหน่วยการเรียนรู้					๗๐
คะแนนประเมินผลกลางภาค					๑๐
คะแนนประเมินผลปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๑

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๕

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๑

ศึกษาวิเคราะห์และฝึกทักษะทางภาษา ฟัง ดู พูด อ่าน และเขียนเกี่ยวกับ วรรณคดี และวรรณกรรมต่าง ๆ อ่าน ฟังและดู อย่างมีวิจารณญาณ ตีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่า และวินิจฉัยเรื่องอย่างมีเหตุผล อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรองและท่องบทอาขยาน เขียนย่อความ เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนชี้แจง แสดงความคิดเห็น การใช้ถ้อยคำสำนวน ระดับภาษา คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยพูดและเขียนได้ชัดเจน ถูกต้องเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์สามารถแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ ทั้งการพูด และการเขียน อ่าน ฟัง และดู สิ่งที่มีประโยชน์ตลอดเวลาและมีมารยาทในการใช้ภาษา โดยใช้กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่มกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมี วิจารณญาณ และการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม สามารถนำไปใช้ชีวิตจริงได้มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด และมีนิสัยรักการอ่านการเขียน

รหัสตัวชี้วัด

ท๑.๑ ม.๓/๑, ท๑.๑ ม.๓/๒, ท๑.๑ ม.๓/๔, ท๑.๑ ม.๓/๗, ท๑.๑ ม.๓/๘, ท๑.๑ ม.๓/๑๐

ท ๒.๑ ม.๓/๒, ท ๒.๑ ม.๓/๔, ท ๒.๑ ม.๓/๕, ท ๒.๑ ม.๓/๖, ท ๒.๑ ม.๓/๗, ท ๒.๑ ม.๓/๘

ท ๓.๑ ม.๓/๑, ท ๓.๑ ม.๓/๓, ท ๓.๑ ม.๓/๕, ท ๓.๑ ม.๓/๖

ท ๔.๑ ม.๓/๑, ท ๔.๑ ม.๓/๓, ท ๔.๑ ม.๓/๕

ท ๕.๑ ม.๓/๑, ท ๕.๑ ม.๓/๒, ท ๕.๑ ม.๓/๔

รวม ๒๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๒

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ๖

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๒

ศึกษาวิเคราะห์และฝึกทักษะทางภาษา ฟัง ดู พูด อ่านและเขียนเกี่ยวกับ วรรณคดี และวรรณกรรมต่าง ๆ อ่าน ฟัง และดู อย่างมีวิจารณญาณ ตีความ วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าและแสดงความคิดเห็น เรื่องที่อ่าน ฟัง และดูอย่างมีเหตุผล อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว บทร้อยกรองและท่องบทอาขยาน เขียนคัดลายมือ การเขียนประวัติ เขียนรายงาน แต่งโคลงสี่สุภาพ การใช้คำและการสร้างประโยคที่ซับซ้อน พูดและเขียนได้ ชัดเจนถูกต้องเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ สามารถแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ ทั้งการพูดและการเขียน อ่าน ฟังและดู สิ่งที่มีประโยชน์ตลอดเวลาและมีมารยาทในการใช้ภาษา

โดยใช้ กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการกลุ่ม กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และ การเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า นำความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา และ สร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม สามารถนำไปใช้ชีวิตจริงได้ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด และมีนิสัยรักการอ่านการเขียน

รหัสตัวชี้วัด

ท๑.๑ ม.๓/๑,ท๑.๑ ม.๓/๓,ท๑.๑ ม.๓/๕,ท๑.๑ ม.๓/๖,ท๑.๑ ม.๓/๘,ท๑.๑ ม.๓/๙

ท๒.๑ ม.๓/๑,ท๒.๑ ม.๓/๒,ท๒.๑ ม.๓/๓,ท๒.๑ ม.๓/๙,ท๒.๑ ม.๓/๑๐

ท๓.๑ ม.๓/๒,ท๓.๑ ม.๓/๔,ท๓.๑ ม.๓/๖

ท๔.๑ ม.๓/๒,ท๔.๑ ม.๓/๔,ท๔.๑ ม.๓/๖

ท๕.๑ ม.๓/๑,ท๕.๑ ม.๓/๓,ท๕.๑ ม.๓/๔

รวม ๒๐ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
วิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ๖
จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๒
เวลา ๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	สัดส่วน คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	อะไร ๆ ก็ ไม่เป็นไร		ท ๑.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๓ ท ๓.๑ ม.๓/๒	-การอ่านและการจับใจความ -การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน -การเรียนรู้เรื่องสำนวนไทย -ความรู้เกี่ยวกับการพูด	๔	๗
๒	มองโฆษณาอย่าง วรรณกรรม		ท ๑.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๕ ท ๒.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ท ๓.๑ ม.๓/๖	-การอ่านและการจับใจความ -การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน -การโฆษณา -ประโยชน์และโทษของการ โฆษณา -อิทธิพลของการโฆษณา -การวิเคราะห์ภาษาโฆษณา	๔	๗
๓	เข้าหา เย็นเฮ		ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๒.๑ ม.๓/๑	-การอ่านและการจับใจความ -การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน -การจับประเด็นสำคัญ -การศึกษาด้วยตนเอง -ศัพท์ทางวิชาการ -ระดับของภาษา	๔	๗
๔	เขียนงามตาม รูปแบบ		ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๒.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓	-การอ่านและการจับใจความ -ประเภทของจดหมาย -รูปแบบของจดหมาย	๔	๗
๕	เพลงนี้มีประวัติ		ท ๔.๑ ม.๓/๒	-การวิเคราะห์ภาษาในเพลง -งานเขียนประเภทสารคดี -การเขียนเชิงประวัติศาสตร์ -ศึกษาคำโนบทรเรียน	๔	๗

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	สัดส่วน คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๖	๖.มหัตถกรรมแห่งมะละกอ		ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๔.๑ ม.๓/๔	-การอ่านและการจับใจความ -การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน -บทความทางวิชาการ -ภาษามาตรฐาน-ภาษา ราชการ -ภาษาถิ่น	๔	๗
๗.	รู้ตำนานสืบสาน วัฒนธรรม		ท ๔.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๔ ม.๓/๖	-การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน -ตำนานวันสงกรานต์ -วิถีชีวิตคนในอดีต -คำสันธาน -ระดับของภาษา -ศัพท์ทางวิชาการ -คำยืมภาษาต่างประเทศ	๕	๗
๘	ที่เรียกว่ากว่าหน้า		ท ๓.๑ ม.๓/๒ ม.๓/๔ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๒	-งานเขียนประเภทบทความ -การนำเสนองานด้วยบทความ	๕	๗
๙	กรุงเทพฯ เมื่อร้อยกว่าปี		ท ๔.๑ ม ๓/๔ ม ๓/๕	-การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน -ศัพท์บัญญัติ -การเปลี่ยนแปลงของภาษา -การแสดงความคิดเห็น	๕	๗
๑๐	คิดดีก็ได้บุญ		ท ๒.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ท ๔.๑ ม ๓/๕	-ความเชื่อ -นำไปใช้ -การเขียนสร้างสรรค์ -การใช้ประโยคกรรม -การใช้คำเชื่อมต่าง ๆ -การใช้คำอุทาน	๔	๗

	คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
รหัสวิชา ท ๒๓๒๐๑	รายวิชาหลักภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน	จำนวน ๑.๐หน่วยกิต	ภาคเรียนที่ ๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย ศึกษาเสียงในภาษาไทย ไตรยางศ์ การผันอักษร วิเคราะห์ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค วิเคราะห์โครงสร้างของประโยคสามัญ ประโยคความรวม และประโยค ความซ้อน ศึกษาการสร้างคำซ้อน คำซ้ำ คำประสม คำสมาส จำแนกคำไทยแท้และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย แต่งบท

ร้อยกรองประเภทกลอน กาพย์ และโคลง มีความรักและภูมิใจ รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

รวม ๖ ตัวชี้วัด

ท ๓.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๖

ผลการเรียนรู้

๑. อธิบายลักษณะธรรมชาติของภาษาได้
๒. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทยได้
๓. วิเคราะห์การสร้างคำและหน้าที่ของคำได้
๔. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคได้
๕. อธิบายลักษณะการสร้างคำได้
๖. ระบุคำไทยแท้และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้
๗. บอกฉันทลักษณ์บทร้อยกรองได้ถูกต้อง

รวมทั้งหมด ๗ ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชาหลักภาษาไทย
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
รหัสวิชา พ๒๓๒๐๑
เวลา ๔๐ นาที

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ธรรมชาติของภาษา	๑.อธิบายลักษณะ ธรรมชาติของภาษาได้	ธรรมชาติของภาษา	๔	๕
๒	เสียงในภาษาไทย	๒. อธิบายลักษณะของ เสียงในภาษาไทยได้	เสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์	๖	๕
๓	คำและหน้าที่ของคำ	๓.วิเคราะห์คำและ หน้าที่ของคำได้	คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพ บท คำสันธาน และคำอุทาน	๖	๑๐
๔	โครงสร้างประโยค	๔.วิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคได้	ประโยคสามัญ ประโยคความรวม ประโยคความ ซ้อน	๖	๑๐
๕	การสร้างคำ	๕.อธิบายลักษณะการ สร้างคำได้	คำมูล คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำสมาส	๖	๑๐
๖	คำไทยแท้และคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ	๖.ระบุคำไทยแท้และ คำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศได้	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	๖	๑๐
๗	บทร้อยกรอง	๗.บอกฉันทลักษณ์บท ร้อยกรองได้ถูกต้อง	หลักการแต่งโคลงสี่สุภาพ	๖	๑๐
สอบกลางภาค					๒๐
สอบปลายภาค					๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๒๓๒๐๒

รายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ ๒

เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เขียนบรรยาย พรรณนา เขียนแสดงทัศนะ เขียนโต้แย้ง เขียนโน้มน้าว เขียนเชิญชวน เขียนประกาศ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงได้ถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญอย่างชัดเจน เลือกใช้โวหารให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและโอกาส ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ สารคดี บทเชิงคดี เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงได้ถูกต้อง การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

มีบรรยากาศในการอ่าน มุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ใช้ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนเขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์
๒. นักเรียนเขียนเรียงความและย่อความจากสื่อต่างๆ ได้
๓. นักเรียนผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่างๆ ได้
๔. นักเรียนประเมินงานเขียนในด้านการใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร และกลวิธีในการเขียน

รวมทั้งหมด ๔ ผลการเรียนรู้

รวม ๖ ตัวชี้วัด

ท ๓.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๒ ม.๓/๓ ม.๓/๔ ม.๓/๕ ม.๓/๖

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์
จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
รหัสวิชา พ๒๓๒๐๒
เวลา ๔๐ นาที

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆ	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	-การอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้สมัครโดยย่อ -บอกส่วนประกอบที่สำคัญของประวัติย่อในการ สมัครงาน	๕	๕
๒	การเขียนจดหมายกิจธุระ	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	จดหมายที่บุคคลเขียนติดต่อกับบุคคลอื่น หน่วยงานอื่นๆเพื่อแจ้งกิจธุระ	๕	๕
๓	การเขียนโครงงาน	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	รูปแบบหนึ่งของการนำเสนอผลงาน ของโครงงาน ที่นักเรียนได้ศึกษา อยู่ในรูปแบบรายงานแต่เพิ่ม รายละเอียดเป็นการรวบรวมการค้นคว้าตั้งแต่ต้น จนจบ	๕	๑๐
๔	การเขียนรายงานวิชาการ	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	ส่วนประกอบที่สำคัญของการเขียนรายงาน	๕	๑๐
๕	การเขียนรายงานการประชุม	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	รายละเอียดหรือสาระของการประชุมที่จัดไว้เป็น ทางการ เป็นการบันทึกเรื่องราวต่างๆ	๕	๑๐
๖	การเขียนจดหมายกิจธุระ	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	รูปแบบการเขียนจดหมายกิจธุระ	๕	๑๐
๗	การกรอกแบบรายการ ต่างๆ	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	-การกรอกแบบรายการต่างๆ เพื่อขอให้ดำเนินการ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง	๕	๕
๘	เขียนเรียงความและย่อ ความ	เขียนสื่อสารในรูปแบบ ต่างๆได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	-หลักการเขียนเรียงความและย่อความ	๕	๕
สอบกลางภาค					๒๐
สอบปลายภาค					๒๐
รวม				๔๐	๑๐๐

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียน มี ๕ ขั้นตอนดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิกรณกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบเขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิงการเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วยกระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่านผู้อ่านจะต้องรู้ หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบ จุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วาง แผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบ ของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับ จดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้ จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อม ช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับ เพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนอง เสนาะดังกๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้ สำรวจ โครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและ การลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงการงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียน บทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำ อย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดี เบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมี ความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้อง กับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดู

หรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณา ทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้หรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจ เจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักข์ใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบันเขียน ปักข์ใต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มลก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิยวันนี้คำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่าย ๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะ งดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถ สื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้องกา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้เหนียว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งดี แต่ชี้เหนียวเป็นสิ่งไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้นหรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วานอนนอนง่าย เสียดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. **คุณค่าด้านวรรณศิลป์** ถ้าอ่านบทหรือยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะท้อนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะท้อนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. **คุณค่าด้านสังคม** เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะ เข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนแบบโครงงานเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนแบบโครงงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูล และมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสาร และการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถ รับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการรอกงามมีรูปลักษณ์สุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าจะเป็นหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลิตกันในการส่งสารและรับสารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดยอมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีตและอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดียอมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อื่นทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิด ด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดที่ดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีเมตตาต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จัดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่นบางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียงบอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใดอย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางทีเรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการในการติดต่อสื่อสารสร้างความสัมพันธ์ ความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วยไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้อง และใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็น การพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้าง ความรู้จากประสบการณ์และจากการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและ การดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทาง ภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงหรือการละเล่นมีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้ง นิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่างๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทาง สังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคล และประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบแต่แต่ละเล่มจะแบ่งระดับ ภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ใน การกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่ง ภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

- ๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา
 ๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนายกบุคคลอย่างเป็นทางการ
 ๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

๑. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

๒. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาคุณลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

๔. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

๔.๑ บทบาทของผู้สอน

- ๑) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- ๒) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- ๓) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- ๔) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- ๕) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- ๖) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- ๗) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

๔.๒ บทบาทของผู้เรียน

- ๑) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- ๒) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย การเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้ได้อย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่ การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานควรดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

๒. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

๓. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้อง กับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
๔. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
๕. ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
๖. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุก ระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอน ดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดย สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของ ผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนใน สถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการ ปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษา

ต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

๓. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผล การเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

๑. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

๑.๑ การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

- (๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- (๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด(ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดโดยแต่ละตัวชี้วัดต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ๕๐)
- (๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา(ผู้เรียนได้รับการตัดสินผลการเรียนตั้งแต่ระดับ ๑ขึ้นไป)

(๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ผู้เรียนมีผลการประเมิน

การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีเยี่ยม ดี และผ่าน และผลการประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในระดับ ผ่าน)

การพิจารณาเลื่อนชั้น ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถ พัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่าน รายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้ง คณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑.๒ การให้ระดับผลการเรียน

ในการตัดสินระดับผลการเรียนรายวิชาหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบตัวเลข ระบบที่ใช้คำ สำคัญสะท้อนมาตรฐาน การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นให้ระดับ ผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วม กิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นผ่าน และไม่ผ่าน

๑.๓ การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้า ในการ เรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้งการรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน ที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

๒. เกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(๑) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียน ที่หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด (ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานปีละ ๘๔๐ ชั่วโมงและรายวิชาเพิ่มเติมปีละ ๒๔๐ ชั่วโมง)

(๒) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด (ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐานระดับ ๑ ขึ้นไปทุกรายวิชา)

(๓) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์ การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด (ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับ ดีเยี่ยม ดี และผ่าน)

(๔) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด (ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับ ดีเยี่ยม ดี และผ่าน)

(๕) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด (ผู้เรียน เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมปีละ ๑๒๐ ชั่วโมง และได้รับการ ประเมิน ผ่าน ทุกกิจกรรม)

เอกสารหลักฐานการศึกษา

เอกสารหลักฐานการศึกษา เป็นเอกสารสำคัญที่บันทึกผลการเรียน ข้อมูลและสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้อง กับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

๑.๑ ระเบียบแสดงผลการเรียน(ปพ.๑)

เป็นเอกสารแสดงผลการเรียนและรับรองผลการเรียนของผู้เรียนตามรายวิชา ผลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา และผลการประเมินกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องบันทึกข้อมูลและออกเอกสารนี้ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาระดับ

ประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖) หรือเมื่อลาออกจากสถานศึกษาในทุกกรณี

๑.๒ ประกาศนียบัตร (ปพ.๒)

เป็นเอกสารแสดงวุฒิการศึกษาเพื่อรับรองศักดิ์และสิทธิ์ของผู้จบการศึกษา ที่สถานศึกษาให้ไว้แก่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑.๓ แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา(ปพ.๓)

เป็นเอกสารอนุมัติการจบหลักสูตรโดยบันทึกรายชื่อและข้อมูลของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖) ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓) และผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นพื้นฐาน (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖)

๒. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกพัฒนาการ ผลการเรียนรู้ และข้อมูลสำคัญ เกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่

๒.๑ แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา (แบบ ๑)

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกพัฒนาการผลการเรียนรู้ สำหรับพิจารณา ตัดสินผลการเรียนแต่ละรายวิชาพื้นฐาน/เพิ่มเติม เป็นรายห้องเรียน

๒.๒ แบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (แบบ๒)

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นรายห้องเรียน

๒.๓ แบบบันทึกผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (แบบ๓)

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกสรุปผลกิจกรรมแนะแนว ลูกเสือ-เนตรนารี ชมรม และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นรายห้องเรียน

๒.๔ แบบรายงานประจำตัวนักเรียน (แบบ๕)

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียน พัฒนาการในด้านต่างๆ และข้อมูลอื่นๆของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทั้งที่สถานศึกษาและที่บ้าน เพื่อใช้สำหรับสื่อสารระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองของผู้เรียนให้ทราบ และเกิดความเข้าใจในตัวผู้เรียนร่วมกัน

๒.๕ ระเบียบสะสม (แบบ ๖)

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่างๆ เป็นรายบุคคล โดยจะบันทึกข้อมูลของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ปี

๒.๖ ใบรับรองผลการเรียน

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเอกสารสำหรับรับรองสถานภาพทางการเรียนของผู้เรียนเป็นการชั่วคราว ตามที่ผู้เรียนร้องขอ ทั้งกรณีที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาและเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว แต่กำลังรอรับหลักฐานการศึกษา

การเทียบโอนผลการเรียน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนในกรณีต่างๆได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคันและขอกลับเข้ารับการศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศ และขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันศาสนา สถาบันการฝึกอบรบอาชีพ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนแรก หรือต้นภาคเรียนแรก ที่สถานศึกษารับผู้ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องในสถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย ๑ ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับผู้เรียนจากการเทียบโอนควรกำหนดรายวิชา/จำนวนหน่วยกิตที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม

การพิจารณาการเทียบโอน สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๑. พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา และเอกสารอื่น ๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ ความสามารถของผู้เรียน
๒. พิจารณาจากความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติ

๓. พิจารณาจากความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง

การเทียบโอนผลการเรียนให้เป็นไปตาม ประกาศ หรือ แนวปฏิบัติ ของกระทรวงศึกษาธิการสำหรับการเทียบโอนเข้าสู่การศึกษาในระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ดำเนินการตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเทียบโอนผลการเรียนเข้าสู่การศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การบริหารจัดการหลักสูตร

โรงเรียนสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองปากพองสนับสนุน ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ โดยมีการวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองปากพองให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการเพิ่มเติมหลักสูตรท้องถิ่น ในส่วนเกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ภาคผนวก

คณะผู้จัดทำ

๑. นางสาววิมลลักษณ์ ศรีกระจ่าง	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
๒. นายชาติรี วิเชียรสว่าง	รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ	รองประธานกรรมการ
๓. นางปิ่นชญา สैंงเสน	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๔. นางสาวเฉลิมวรรณ เพชรทอง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ